

STAATSBLAD VAN NEDERLANDSCH-INDIË.

No. 579. ZEEMACHT. LANDMACHT. UNIFORM. WAPENEN.
Voorschrift betreffende het dragen van uniform en
wapenen in het buitenland.

Besluit van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië
van 14 December 1909 N° 21.

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 6 November 1909, Afd. C, 1ste Bureau, N° 14/1823, daarbij ter verdere uitvoering aanbiedende een afschrift van het Koninklijk besluit van 5 October t. v. N° 70, luidende als volgt:

No. 70. Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin
der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau,
enz., enz., enz..

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onzen Minister van Oorlog van 28 Juli 1909, II^{de} Afd., N° 459; van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 9 September 1909, I^e Afdeeling, N° 15906; van Onzen Minister van Marine van 23 September 1909, Bureau B, N° 48; van Onzen Minister van Justitie van 14 September 1909, 2de Afd., N° 566; en van Onzen Minister van Koloniën van 30 September 1909, Afd. C, 1^e Bureau, N° 7;

Het noodig oordeelende, het Voorschrift voor de Zeemacht, de Landmacht (hieronder begrepen de reserve der Zeemacht en de reserve der Landmacht), het Nederlandsch-Indische Leger en de Landmacht in West-Indië, betreffende het dragen van uniform en wapenen in het buitenland, behoorende bij het Koninklijk besluit van 5 December 1907, N° 34, te wijzigen en aan te vullen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

- 1°. In te trekken het hiervoren genoemde Koninklijke besluit.
- 2°. Vast te stellen het bij dit besluit gevoegde „Voorschrift voor de Zeemacht, de Landmacht (hieronder begrepen de reserve der Zeemacht en de reserve der Landmacht), het Nederlandsch-Indische Leger en de Landmacht in West-Indië, betreffende het dragen van uniform en wapenen in het buitenland”.

Onze Ministers van Oorlog, van Buitenlandsche Zaken, van Marine,

van Justitie en van Koloniën zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Het Loo, den 5 October 1909.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,

W. COOL.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

R. DE MAREES VAN SWINDEREN.

De Minister van Marine,

J. WENTHOLT.

De Minister van Justitie,

NELISSEN.

De Minister van Koloniën,

DE WAAL MALEFIJT.

Is goedgevonden en verstaan:

Van deze Koninklijke beschikking aanteekening te houden.

Extract enz.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal
van Nederlandsch-Indië:

De Algemeene Secretaris,

STAAL.

Uitgegeven den acht en twintigsten December 1909.

De Algemeene Secretaris,

STAAL.

VOORSCHRIFT voor de Zeemacht, de Landmacht (hieronder begrepen de reserve der Zeemacht en de reserve der Landmacht), het Nederlandsch-Indische Leger en de Landmacht in West-Indië, betreffende het dragen van uniform en wapenen in het buitenland.

Artikel 1.

Het dragen van uniform, met of zonder wapen, in het buitenland is, behoudens de na te noemen uitzonderingen, verboden aan alle officieren van de in hoofde dezes genoemde deelen der strijdmacht — zoomede aan de hoofdmachinisten, machinisten en de adjunct-machinisten der Zeemacht — tenzij daartoe bijzondere vergunning is verkregen van den Minister, Hoofd van het Departement waaronder de belanghebbende ressorteert of van den daarbij betrokken diplomatieken vertegenwoordiger van Nederland.

Deze vergunning kan voor Frankrijk alleen verleend worden, voor zoover zij betreft het dragen van de uniform bij eene openbare of bijzondere plechtigheid, waarbij men is uitgenoodigd (¹).

Artikel 2.

Het dragen van uniform met wapen in het buitenland is, zonder nadere vergunning, veroorloofd aan officieren door Ons of namens Ons, belast met eene officieele zending. Voor Frankrijk geldt dit alleen voor officieele vertegenwoordigende zendingen bij het Fransche Gouvernement, doch wordt voor andere officieele zendingen de vergunning van den Minister, Hoofd van het betrokken Departement, vereischt.

Artikel 3.

Zij die, ingevolge het bepaalde bij de artikelen 1 en 2, in uniform in het buitenland vertoeven, zullen zich zoo spoedig mogelijk na aankomst ter plaatse hunner bestemming aanmelden bij, dan wel kennis geven of doen geven van hunne aanwezigheid en van het doel van hun verblijf aan, den daar aanwezigen Nederlandschen diplomatieken vertegenwoordiger of consulairen ambtenaar, zoomede aan de hoogste militaire, of, bij ontstentenis van eene militaire, aan de hoogste plaatselijke civiele autoriteit (²).

(¹) De aandacht zij er op gevestigd, dat — aangezien voor Frankrijk van te voren de toestemming der Fransche Regeering moet zijn verkregen en deze de ter zake noodige mededeelingen moet doen aan de plaatselijke overheden — de aanvragen tot het bekomen der vergunning tijdig (zoo mogelijk ongeveer vier weken van te voren) bij den Minister, Hoofd van het Departement waaronder de belanghebbende ressorteert, moeten worden ingezonden, onder opgave van den juisten datum van aankomst en van de plaatsen, welke men voornemens is te bezoeken.

(²) Voor Noorwegen is bepaald, dat officieren van vreemde mogendheden aldaar in uniform vertoevende, bij aankomst te Kristiania zich moeten melden bij den Legercommandant (aan het Ministerie van Landsverdediging) en bij den Commandant van de vesting Akershus (aan het hotel van dien Commandant) en, voor wat de overige garnizoensplaatsen betreft bij den Commandant van het garnizoen.

Artikel 4.

Het dragen van uniform zonder wapen is zonder nadere vergunning veroorloofd aan alle officieren en aan het in artikel 1 genoemde machinisten-personeel, in geval, gaande naar of komende uit Oost- of West-Indië, de reisroute wordt genomen door België, Duitschland, Italië of Zwitserland, onder voorbehoud dat oponthoud van langeren duur dan een nacht ter onderbreking van de reis, verboden is, uitgezonderd in geval van ziekte of overmacht.

Van de onmogelijkheid om alsdan binnen vier en twintig uren de reis voort te zetten, moet zoo spoedig mogelijk worden kennis gegeven overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.

Wordt de reisroute genomen door Frankrijk, dan moet, gaande naar Oost- of West-Indië, tot het dragen der uniform zonder wapen vooraf de toestemming verkregen zijn van de Fransche Regeering, welke wordt aangevraagd door tusschenkomst van den betrokken Minister, terwijl de uit de Koloniën terugkeerende militair, als in de eerste alinea genoemd, die te Marseille of Havre debarkeert, tijdig het verzoek tot het bekomen van de vereischte vergunning, langs den hierarchischen weg richt tot den Nederlandschen consularen ambtenaar ter plaatse; hij, die te Genua debarkeert, tot den consularen ambtenaar te Nizza.

Artikel 5.

Alle militairen beneden den rang van officier, niet in de artikelen 1, 3 en 4 bedoeld, in het buitenland — behalve in Frankrijk — met verlof zijnde of daar in dienst reizende, zijn — behoudens het gestelde in artikel 6 — verplicht gekleed te gaan in uniform zonder wapen.

Zij, die uitgenoodigd zijn in Frankrijk een openbare of bijzondere plechtigheid bij te wonen, kunnen vergunning verkrijgen daarbij in uniform zonder wapen gekleed te zijn, indien zij die vergunning te voren door tusschenkomst van den Minister, Hoofd van het betrokken Departement aan de Fransche Regeering, hebben aangevraagd en verkregen ⁽¹⁾.

Het vorenstaande geldt ook voor hen, voor wie een plotseling vertrek naar en verblijf in Frankrijk noodzakelijk is te achten, b. v. wegens overlijden of ernstige ziekte van een bloedverwant ⁽²⁾.

In andere gevallen wordt — behoudens het gestelde in art. 7, 3de lid — de vergunning voor Frankrijk niet verleend en is mitsdien het dragen der uniform door vreemde militairen aldaar verboden.

In plaatsen, waar zij langer dan vier en twintig uren vertoeven, zullen zij zich zoo spoedig mogelijk, doch op een behoorlijk uur, aanmelden bij het daar aanwezige Nederlandsche Gezantschap of Consulaat, teneinde aanwijzing te bekomen bij welke militaire of civiele autoriteit zij zich hebben te melden.

⁽¹⁾ Zie de noot ⁽¹⁾ bij artikel 1.

⁽²⁾ Het strekt in dit geval tot aanbeveling het verzoek per draad te richten tot den Minister, Hoofd van het betrokken Departement.

Is geen Nederlandsche vertegenwoordiger ter plaatse aanwezig, dan zullen zij door eigen informatie zich op de hoogte stellen, waar zich te melden en daarna die melding verrichten.

Artikel 6.

Aan de leerlingen van de inrichtingen van militair onderwijs kan, indien zij dit bij hunne aanvraag om buitenlandsch verlof verzoeken, worden toegestaan om gedurende dit verlof burgerkleeding te dragen.

Artikel 7.

Alle militairen beneden den rang van officier, niet in de artikelen 1, 3 en 4 bedoeld, die, met bestemming naar Oost- of West-Indië, of van daar terugkeerende, België, Duitschland, Frankrijk, Italië of Zwitserland doorreizen, mogen alleen in geval van ziekte of overmacht de reis gedurende meer dan één nacht onderbreken.

In deze gevallen is aanmelding overeenkomstig het bepaalde bij artikel 5 verplichtend.

Wat Frankrijk betreft, mogen deze militairen alleen dan in uniform zonder wapen gekleed zijn, indien de toestemming daartoe van de Fransche Regeering verkregen is. Gaande naar Oost- of West-Indië, wordt de toestemming aangevraagd door tusschenkomst van den betrokken Minister, terwijl de uit de Koloniën terugkeerende militair, die te Marseille of te Havre debarkeert, tijdig het verzoek tot het bekomen van de vereischte vergunning langs den hierarchischen weg richt tot den Nederlandschen consulairen ambtenaar ter plaatse; hij, die te Genua debarkeert, tot den consulairen ambtenaar te Nizza.

• Artikel 8.

De artikelen 1 tot en met 7 zijn niet van toepassing:

- 1°. op de officieren en verdere bemanning van Harer Majesteits schepen in buitenlandsche havens vertoevende;
- 2°. op officieren in garnizoen in grensgemeenten, voor zooveel betreft het vriendschappelijk verkeer met de omliggende plaatsen van het naburige Rijk. In dit geval kunnen de door gewoonte ontstane plaatselijke gebruiken worden gevolgd;
- 3°. op de officieren, behoorende tot Ons Militair Huis noch op de officieren, aan wie door Ons eene particuliere zending wordt opgedragen;
- 4°. op het personeel van de Koninklijke Maréchaussée, dat in verband met hun dienst of tot het houden van onderlinge besprekingen omtrent dienstaangelegenheden met personeel van de politie in het buitenland de grenzen van het Rijk moet overschrijden.

Artikel 9.

Overtredingen der, in de voorgaande artikelen gegeven voorschriften zijn — onverminderd de verantwoordelijkheid tegenover de Ne-

derlandsche militaire autoriteiten — strafbaar, naar de in de verschillende Rijken, ter zake geldende wetten, verordeningen, enz.

Ons bekend:

De Minister van Oorlog,
W. COOL.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
R. DE MAREES VAN SWINDEREN.

De Minister van Marine,
J. WENTHOLT.

De Minister van Justitie,
NELISSEN.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFIJT.

Behoort bij het Koninklijk besluit van 5 October 1909 N° 70 (Indisch Staatsblad N° 579).

Mij bekend:

De Algemeene Secretaris,
STAAL.